

דפי יגור

יום ו', כ"ט באלול תש"ף, 18.9.2020, גיליון מס' 4990

ישיבה מיום 16.8.2020

1. מטרת לתוכנית משק 2021 (לא לפי סדר חשיבות)

- ממ"דים לול מערב.
- בניית שכונת הבלוקונים.
- שיפור תשתיות ביגור "הישנה" (מבנים, כבישים, גשרים).
- שיפור "פניי" יגור - גינון וחזות, כניסה ליגור, המרחב הציבורי, מרכז הקיבוץ.
- המשך תהליך הפחתת המיסוי.
- חיזוק תרבות היחד.
- קידום תוכנית אב ליגור.
- התקדמות בבחינת השיוך.
- מבנה אירגוני - יישום מסקנות הצוות.
- המשך התייעלות בקהילה.
- איחוד כלבו ומרכולית - קבלת החלטות.
- הטמעת מערכת מידע חדשה ביגור (פרירטי).
- קידום תוכניות פיתוח בעסקי יגור.

2. מנהל האולפן

ארי שנער סיים קדנציה בניהול האולפן. נפתח מרכז. הוקם צוות איתור שנפגש וראיין מועמדים. לבסוף נבחר ארי שנער לקדנציה נוספת.

3. עמותת יגורים

העמותה דיווחה כי הכסף בקופה נגמר וכי היא פועלת לסגירתה מול רשם העמותות.

4. קבלה למועמדות - ארבל שנקר

ארבל, בת 47, בנה יונתן בן-13. מורה לאנגלית בחטה"ב בכרמל זבולון. אושרה תחילת מועמדות - מ-1.8.2020.

5. שכונת ההר

מוזמן: **צביקה שנקר**

השכונה בת 40 שנה, לא מטופלת - בניינים (דירות), נוי ועוד. התיקונים המבוצעים היום זה כמו "כוסות רוח למת". עצים שצריך לגזום, בתים עם סדקים. כשיש תיקונים - התשלום פרטי, לא מבין למה? לא מבין מה ע"ח החבר ומה ע"ח הקיבוץ. מציע לבוא ולראות המצב בדירות. הבית לא של החבר, אלא של הקיבוץ - מבקש שישקיעו בתשתיות ובאחזקת הדירות. עלה בדיון כי בזמן בניית הממ"דים תהיה הזדמנות למתוח פנים לדירות ולשכונה. שושן מסרה, כי טופלו בעיות דחופות של בטיחות, בנוסף יטופלו עוד השנה סדקים בטיח, כדי למנוע הגדלת הנזק למבנים במשך הזמן. תיקונים בתוך הדירות - לפי החלטות יגור.

6. ריסוס ביגור

מוזמנים: **ערן לרנר, גלי גורביץ, גדליה טולפין**. ערן בנה נוהל לשימוש בריסוס ביגור. יש מספר נקודות במחלוקת:

- א. מתן חומרי ריסוס לחברים - כ-50 חברים שמרססים עצמאית עם חומר מהנוי.
- ערן מציע שתיפסק החלוקה ע"י יגור. לא ברור איך ישפיע הדבר על הנראות.
- ב. גידור בססי"ל של השטחים המרססים - קושי בסימון בסרט, אך אפשר לשלט למשך 24 שעות, כולל פרסום בקבוצת הריסוסים.
- ג. ריסוסים לא יבוצעו במרכז הקיבוץ - רק בהיקף ובפריפריה (תעלות ניקוז, זיתים ממערב לסטופמרקט).
- הנוהל התקבל ויפורסם, וזאת מתוך הבנה שהחומר מזיק לבריאות הציבור והסביבה.
- יתקיימו הרצאות במשתלה על תחליפים לריסוס. תופסק חלוקה של מרססים וחומרי ריסוס ע"י הנוי.

ישיבה מיום 30.8.2020

1. זיו אורן - המשך חופש מיוחד

זיו מבקשת הארכת החופש בשנה נוספת. הבקשה אושרה. הארכה בשנה נוספת עד 9.21.

2. בחירת קבלן לפרויקט הממ"דים

הוצגו הצעות המחיר השונות והמלצות הצוות המוביל. הצוות בדק את שני הקבלנים שעלו לגמר (דארוושה, טאטור) והמליץ על האני דארוושה. עלות ממ"ד 96,000 ש"ח. סיווג קבלני של האני גבוה יותר. יתרון נוסף - האני נמצא כבר בשטח. המזכירות קיבלה את המלצת הצוות ובחרה בהאני דארוושה לקבלן המבצע. משך הפרויקט כ-7 חודשים.

ישיבה מיום 6.9.2020

1. שאלתה בנושא בנייה

נשאלה שאלתה בנוגע למכרזים ולהצעות להתקשרויות. איך נבחרים בעלי מקצוע? השאלתה נשאלה על רקע של רצון בתהליכים מוסדרים ושקופים וכן לקבלת שירות טוב לקיבוץ ולדיירים, היות ומושקע כסף רב בבנייה גם על ידי יגור וגם על ידי הדיירים. שני טעמים - מנהל תקין ושירותיות. היום מתקיימים תהליכים של הגשת הצעות מחיר על ידי הקבלנים השונים לפרויקטים של הבנייה. הנקודות שהועלו בדיון יילקחו בחשבון בתכנון "שכונת הבריכה", כולל שיתוף נציגי הדיירים העתידיים בתהליכי התכנון.

2. קבלה לחברות

הוועדה ממליצה על כל המועמדים, שיובאו לאישור האסיפה.

מוזמנת: **מיכל שמיר (ועדת קליטה)**
באוקטובר יובאו לאישור קבלה לחברות 4 מועמדים.

3. מאבק נגד הותמ"ל

לפני כשנה הוקם צוות משותף של היישובים במועצה נגד תוכנית הותמ"ל יש בקשה לתרומה של 7,000 ש"ח למימון המאבק.
התרומה אושרה.

- זיאנה מזרחי, אשתו של עמרי.
- רותם רימוני, בן זוגה של סיון פרליס.
- מילטון מרטינו בן זוגה של שרון בירך.
- שני פלאח, אשתו של אורן גונן.

ניצני זבולון

בשורה העליונה מימין לשמאל: אריאל שמשי, בן גרודמן, יערה איזן, מאיה שני, גאיה המברה, רפאל הרוש, בן-אור קינן.
שורה שנייה: איתן קייזר, עופר שוחר, גבע לביא, מאיה שור, יובל קציר, רומי נויפלד, נטע קורן, שורה שלישית: ירדן זמיר, טל וינקלר, יערה וילרוסה-טנא, יובל בין.
יושב מקדימה: אור-ים שחף זר אביב.

"ענקים גדלים ביגור"

הפרק הראשון של שילוט העצים בקיבוץ יגור הסתיים. הרעיון לסמן ולשלט את העצים הבוגרים התממש! העצים אינם אנונימיים יותר, לעצים בנוף קיבוצנו יש שם, זהות וארץ מוצא. את הקשר והאהבה לנוף ולצומח רוכשים מילדות: את היכולת להבדיל בין העצים הצומחים וגדלים ביגור ולהכירם, מועדי פריחה, גוון, צורה, עונות, החלפת העלים ועוד. הענקים תורמים לנוף הירוק, להצללה, לבריאות ולאיכות החיים והסביבה של כולנו. תודתנו:

לכל עובדי הנוי ביגור ומתכנניו לדורותיהם, לקרן "יגורים" שהעמידה לרשותנו תקציב לשילוט ולבניית תעודות זהות של "הענקים הגדלים ביגור".

שנה טובה, יעקב עציון ועודד קוטליאר

”המסלול ברוח החינוך הדמוקרטי” לתלמידי בית הספר היסודי שיחה עם אורית שטייף (רמת יוחנן), מנהלת מחלקת החינוך במועצה

לא החלה השנה. לאור מסקנות הוועדה הציבורית שהקמנו, הבנו כי יש לתת מענה לצורך במסלול החדש כפי יכולתנו. שכרנו מנהל הקמה שסייע לנו בתהליך יצירת הסכמות עם ההורים, ובתהליך ארוך בתוך אגף חינוך וחברה. הגענו לתוצר שגם ההורים וגם המועצה מרוצים ממנו. ראש המועצה ואגף חינוך וחברה ימשיכו לפעול למען ביסוס המסלול ופיתוחו, כפי שאנו פועלים להצלחת כל בתי הספר שלנו. אלו הילדים שלנו וחובתנו למקסם את ההזדמנויות החינוכיות שניתנות בכלל בתי הספר שלנו, כך אנו פועלים.

מה יהיה ההבדל העיקרי לדעתך בין בית הספר הקיים ובין המסלול החדש. האם מדובר ב”מהפיכה” ועידן חדש? לדעתי ההבדל העיקרי בין בית הספר המסורתי למסלול הדמוקרטי הוא יכולת הבחירה. מדובר במימד שהוא שונה מהותית הן ערכית והן פרקטית. אני יודעת שבשנתיים האחרונות גם “ניצני זבולון” שמים דגש על בחירה, ויש כוונה להרחיב אותה, אך בתפיסה הדמוקרטית בחירה (שלצידה - לקיחת אחריות) הינה אבן יסוד. כפי שידוע, אני אינני מחנכת דמוקרטית במובנים רבים, אך העולם משתנה, ואני חושבת שיש מקום במערכת החינוך ללמידה חוויתית ורלוונטית, ולמידה מתוך בחירה.

אינני חושבת שמדובר במהפיכה, אלא באבן דרך אחת בתהליך שאנו מובילים באגף חינוך וחברה. אין לי ספק שבתי הספר האחרים מתעניינים במסלול החדש ובהתפתחותו, ושעצם קיומו יעורר שינויים נוספים במרחב. במקביל, איננו מקפחים את מוסדות החינוך המצוינים שלנו, ואנו משקיעים בליווי פדגוגי, בפיתוח תשתיות ובמיקסום האפשרויות החינוכיות בבתי הספר.

מה היו המהלכים האחרונים לקראת פתיחת המסלול החדש? לאחר תהליך אינטנסיבי ומחוייב לדבר, של פגישות שבועיות עם צוות ההקמה, קיימנו חשיפות לקהילה, הן בשיחות זום והן במפגש פנים אל פנים בהשתתפות ראש המועצה. הדבר פורסם הן בידועון המועצה והן במדיות החברתיות. קדם לפתיחת המסלול תהליך משותף של קבוצת היוזמים מקרב הקהילה, מחלקת החינוך במועצה ומשרד החינוך. כמנהלת המחלקה, אין לדעתי אפשרות אחרת להגשים חלומות.

לאיזה כיתות זה מיועד? המסלול כולל את ילדי כיתות א'-ד', בשתי קבוצות ובאופי של למידה רב-גילאית, והוא מסלול צומח, משמע שיגדל בשנה הבאה לשכבות א'-ה' וכן הלאה.

כל מי שרוצה מתקבל? המסלול הינו חלק ממערכת החינוך הפורמלית, ולכן אין מיונים או ועדות קבלה כמו בכל בית ספר של המועצה.

יש הבדל מבחינת העלות למועצה, להורים, לקהילה, לקיבוץ? מבחינת עלויות, המועצה משקיעה משאבים רבים בהקמת המסלול: בתמיכה בהסעות, בשכירת מרכזת למסלול, בליווי מקצועי, בהצטיידות ועוד. אנו רואים בזאת השקעה לטווח ארוך בתושבים שלנו ובהרחבת אפשרויות הבחירה עבורם.

ההורים שבחרו במסלול שותפים בעלות הקמתו, ומשלמים דמי הקמה. אנו מקווים כי בעוד שנתיים נוכל לוותר על תשלום ההורים, אם המסלול יצליח ויקבל הכרה וסמל מוסד ממשרד החינוך כבית ספר עצמאי.

מה לדעתך גרם להסכמת המועצה לפתוח את המסלול החדש? הסכמת המועצה לפתוח את המסלול המיוחד הזה

הקמת המסלול בתוך המועצה, מצמצמת את יציאת הילדים שלנו אל מוסדות חינוך חיצוניים, ובכך שומרת על הקשר בין ביה"ס לחינוך החברתי והקהילתי ביישובי המועצה. והילדים, גם אם בחרו במוסד לימודים אחר, יהיו תחת המטרייה החינוכית של אגף חינוך וחברה במועצה.

אילו עוד משמעויות יש למהלך הזה מבחינת הקהילה?
מבחינה קהילתית, המסלול הדמוקרטי מאפשר לחברי קהילה המעוניינים בכך: הורים, שכנים, פנסיונרים ועוד, לקחת חלק פעיל כאנשי צוות, וכבר קלטנו יותר מעשרה מתנדבים מהקהילות, אשר לוקחים חלק חשוב ביום-יום של המסלול, דבר המסב לשני הצדדים הנאה וסיפוק רב.

שיחה עם ליטל ברקן ממובילות המהלך להקמת בית ספר דמוקרטי במועצה

משמעויות, מתן בחירה רחבה מתוך אמונה בילד וביכולותיו בדגש על אפשרויות הביטוי הייחודיות של כל ילד, אמונה שלמידה מהנעה פנימית אפקטיבית בהרבה מהנעה חיצונית, ושאינן באמת דרך להכריח ילד לשבת לשבת בכיתה וללמוד. קיום מוסדות דמוקרטיים ובראשם אסיפה, פעילות קהילת בית הספר, הילדים והמורים מקבלים בצורה דמוקרטית החלטות שנוגעות לבית הספר - וכל אלו גורמים למקום הזה להיות חשוב ומוערך על ידי הילדים.

למי מגיעים תודה וקרדיט? לכל אחת מצוות ההקמה: עינב שגיב, מורן בצר לוי, עינב רוזיאו, דנה אגמון, הדס דרגן ואיריס בירמן.
בנוסף, תודה לעמוס נצר ולאורית שטייף, שהסכימו לעשות את הצעד האמיץ והמורכב הזה במועצה הקטנה וההטרונגית שלנו.
ותודה ענקית למנהל ההקמה המהמם שלנו - אריק בר נס, שלא יכולנו לחלום על ליווי טוב יותר להקמה ולשנה הראשונה של בית הספר.

ילדי יגור
הלומדים בביה"ס
הדמוקרטי

מימין לשמאל שורה עליונה: עידן אגמון אמזלג, עתי זמיר, תיאור רשף, מעיין רוזיאו, ליבי לרנר.
שורה תחתונה: טום מדלינגר, כחל כץ, סיון רוזיאו.
חסרה יהלי יובל.

איפה החגיגות? אני מודה שגם אני ציפיתי לאיזה גונג ענק מהשמיים כשהבנו שזה אכן קורה, אבל הוא לא הגיע.
היתה הצהרה מהמועצה ופתיחת הרשמה מטעמה. יחסית למקום שממנו התחלנו זה מספיק רשמי, לא? ואגב, זה עדיין לא בית ספר, כרגע זה מסלול עצמאי בתוך בית הספר נופית. בשנה הבאה אני מאמינה שיהיו מקומות, בעיקר למי שיעלה לכיתה א', כי המסלול אמור להישאר מצומצם. מהיכרותנו עם השטח, בשנה השנייה של בתי ספר דמוקרטיים כבר נדרשת הגרלה.

איך ההרגשה? כמו רגע לפני שנולד תינוק אחרי הריון של ארבע ומשהו שנים. הרגשה נפלאה ומחזקת. אם רוצים ומאמינים מאוד במשהו, ומוכנים לעבוד ממש חזק והרבה - הוא יקרה.

מה לדעתך גרם להסכמת המועצה לפתוח את המסלול החדש? לדעתי שני הגורמים העיקריים הם הלחץ והנחישות שלנו לאורך השנים והחילופים של אנשי המפתח בבחירות האחרונות. עמוס נצר ואורית שטייף הבטיחו לנו מענה וכך עשו.

מה זה אומר לגבי הילדים שלך? כשהתחלנו שיר היתה בגן חצב. עכשיו היא עולה לכיתה ה', ולצערי כבר גדולה מידי כדי להיכנס למסלול הדמוקרטי. לשמחתנו הרבה, היא התקבלה לפני שנתיים לבית ספר שקד, ממנו גם היא וגם אנחנו מאוד מרוצים. זהר יכנס לדמוקרטי רק בשנה הבאה. יש לו עוד שנה בגן, לצערי. הייתי מאוד רוצה שיהיה מחלוצי המסלול הראשון, זו זכות ענקית בעיני. ולמאורי הקטנה יש עוד זמן, כשהיא תיכנס לדמוקרטי, כבר יהיה לו סמל מוסד חדש ומבנה משלו.

מה יהיה ההבדל העיקרי לדעתך לעומת "ניצני זבולון"? על קצה המזלג היא ההשקעה והזמן המוקדש להפיכת הילד למבוגר חושב, שמאמין בעצמו ולא מפחד לשאול שאלות ולהטיל ספק. אדם אחראי, שיודע לקבל החלטות מושכלות, אינדיבידואל, אקטיביסט, יוזם ומכבד את עצמו ואת האחרים.

אבני היסוד העיקריים של הגישה: חונכות אישית שתפקידה לדאוג ל-well being של הילד. ליווי דיאלוגי של כל ילד על ידי מבוגר

עית להכיר: מילטון מרטינז

ילד בקיצור

מילה יגורית - משק חי.
מסורת יגורית - הנצחת יאיר פלד
במשק החי.
מקום או פינה אהובה עלי ביגור - הר
הכרמל.

בטירת הכרמל. סך הכל צברתי כבר שבע שנות ניסיון תעסוקתי בישראל והשתפרתי מבחינה מקצועית.

כשהייתי צריך לבחור קיבוץ לאלפן בחרתי ביגור בגלל הקירבה לחיפה, ומשום שצבע המדים של מכבי חיפה הזכיר לי את מדי קבוצת הכדורגל האהובה עלי בקולומביה.

הייתי רוצה להשתלב בתעשייה בקיבוץ, כי אני חושב שהתעשייה מחזיקה את המדינה.

על הכלבים שלנו: הראשון "ראיו" בן 8.5, ננטש ביגור והובא למשק החי ע"י שני ילדים. אימצנו אותו ומאז הוא איתנו. כמה חודשים לאחר מכן אימצנו גורה בת 3 חודשים בשם "דולסה" ומאז הם לא נפרדים.

לי את הילדות שלי באיילת השחר ומחזירים אותי לרגעים בילדות שם שאהבתי.

אוהב טיולי שטח, סקי וספורט.

מספר מונחים "יגוריים" ייחודיים שהכרתי בשנותיי ביגור: בלוקונים, בית אחווה, קרלוג.

בן 35 נשוי לשרון בירך. מהנדס מכונות עם התמחות במיזוג אוויר. עובד כרגע במקצוע בחברת "אסא אהרוני - מהנדסים ויועצים" בע"מ בטירת הכרמל.

נולדתי בקולומביה (בהרי האנדים) לפליקס מרטינז ומריה גווארין. אבא פנסיונר עבד במפעל לייצור בירה ואמי היתה בעברה אחות. למדתי בעיר הולדתי. לא עשיתי צבא, כי אין חובה כזו בקולומביה. למדתי באוניברסיטה התעשייתית "סנטנדר" הנדסת מכונות. לאחר הלימודים עבדתי כשנה במקצוע ולאחר מכן הגעתי לאלפן בקיבוץ, וכאן הכרתי את שרון בעבודה במשק חי במסגרת האולפן.

תחביבי: אני אוהב לתפור את הבגדים שלנו בעצמי, לשחות, לטייל בהר ולקרוא.

מקווה להגיע למומחיות במקצוע שלי שתאפשר לי להתפרנס בכבוד.

המפגש עם יגור: בהתחלה היה לי קצת קשה. למרות שלמדתי קצת עברית באוניברסיטה, היה לי קשה לתקשר עם אנשים. בזכות האולפן למדתי עברית ועכשיו אני מדבר עברית ברמה טובה.

מאז שהתחתנו אימצנו 2 כלבים. עבדתי במקצוע שלי בהתחלה בנשר ועכשיו

עית להכיר: רותם רימוני

בן 35, נשוי לסיון (פרליס), אבא לאוריה (4) ולגל (1.5).

נולד וגדל בקיבוץ איילת השחר. בן לכרמלה ונפתלי רימוני. בצבא שירת בחטיבת הצנחנים בגדוד 101, מסלול קרבי מלא, כחייל ומפקד.

הנדסאי חשמל, עובד בחברת "אלקטרו הום סיסטמס", חברה המתמחה בתחום התקנות הבית החכם ומתח נמוך.

הבחירה ביגור נעשתה בעקבות הכרותי ונישואי לסיון.

יגור בעיניי היא מקום מדהים לגדול בו ולגדל את הילדים, קהילה גדולה שעוזרת ודואגת בטוב וברע. הרגשה של משפחה גדולה ועוטפת.

ענפי הקיבוץ, ובעיקר ענפי החקלאות, מזכירים

עיסת להכיר: שני פלח

וללדת את בתנו השנייה, רוני. במהלך תקופה זו התקיימה הצבעה על הפרטת הקיבוץ, שינוי משמעותי באופיו של הקיבוץ, אך הקהילה נותרה כפי שהיא - מלוכדת, חמה ותומכת.

קיבוץ יגור, למרגלותיו של הר הכרמל, שבה אותי בקסמו וביופיו. לפתוח את החלון בכל בוקר אל יופיו של ההר הירוק, ממלא את ליבי באושר. מלבד יופיו, אין ספק שלקהילת הקיבוץ יש חלק משמעותי בבחירתי וכן גם בשל העובדה שרבים מחברינו מתגוררים בקיבוץ, כך שההשתלבות הייתה נעימה ורכה.

כשגילי שלנו, בתנו הבכורה, נולדה וגדלה, הבנו את החשיבות של גידול במערכת כזו, בקהילה נעימה ותומכת, בה כולם מכירים את כולם ודואגים לכולם, במערכת חינוך טובה, מטפחת ומעצימה, שלא בכל מקום ניתן לזכות לה.

לראות את גילי שלנו מטיילת לה ברחבי הקיבוץ, עם חבריה לגנון - זה אושר אמיתי ובתור הורים, אנחנו יודעים שאנחנו מעניקים לה את הטוב ביותר.

הייתי שמחה לתרום מזמני בעשייה ובתרומה עבור מבודדי קורונה, חיילים בודדים ובכלל הקשור לתחום החינוך לגיל הרך.

בתקופת הקורונה נאלצנו להיכנס לבידוד של שבועיים. באותה תקופה גרנו בדירת מעבר, ארבע נפשות וכלבה. התנאים היו קשים, שכן הבידוד תפס אותנו לא ערוכים ומוכנים בשום קנה מידה, אך למזלנו הקהילה, השכנים והחברים הטובים נרתמו לעזרתנו. קיבלנו אין סוף טלפונים מודאגים, התענינות בשלומנו וברווחתנו. הדבר חימם לנו את הלב. היו שדאגו לנו למשהו מתוק מחוץ לדלת, ככה סתם כי אכפת. היו שדאגו לנו לארוחות צהריים מחדה"א ולקניות בכלבו ובמרכולית, כדי שלא יחסר דבר, והיו אף שדאגו לנו לחומרי יצירה, כדי שנוכל להעביר את הזמן ולבלות עם גילי שלנו בתעסוקה. בהזדמנות זו, אנחנו רוצים להודות מקרב לב לכל הנוגעים בדבר. אין לכם מושג כמה שאנחנו מעריכים את זה. זה ממש לא היה מובן מאלי. אין ספק שזה תרם ועזר לנו להפוך את הבידוד למעט יותר נסבל.

אחת הפינות האהובות עליי בקיבוץ היא בשביל הצעידה המקשר בין הבריכה לחורשה. איזור פסטורלי, ירוק ומרשים ביופיו.

השם המלא: פלאח גונן שני, בת 37, נשואה לאורן (oran) גונן, אמה של גילי בת ה-3 ורוני בת החודשיים. בשלוש השנים האחרונות אחראית שירות בחברת "משב-הנדסת קירור ומיזוג אוויר" בנשר.

הוריי מתגוררים ביישוב הקהילתי רמת פנקס שבמרכז הארץ, שבו נולדתי וגדלתי. את לימודי התחלתי בבית הספר היסודי שברמת אפעל ובהמשך למדתי בתיכון "בליך" ברמת גן.

שרתתי בנח"ל בגדוד "קרקלי", גדוד מעורב של לוחמים ולוחמות, גיוס אוקטובר 01, שהוא למעשה הפלוגה השנייה של הגדוד והראשונה ששירתו בה שנתיים וחצי שירות שסיין (שירות סדיר נוסף). במהלך שירותי הוסמכתי כקשרית, נהגת מבצעית, מ"כית וסמלת מחלקה. סיימתי את שירותי כרובאי 08. לאחר הצבא טיילתי בדרום אמריקה כ-4 חודשים, ולמרות כל הטוב והיופי שנגלה לעיניי, הבנתי שאין כמו בבית וחזרתי היישר ללימודי התואר הראשון שלי באוניברסיטת בר-אילן. למדתי מדעי החברה עם התמחות בקרמינולוגיה, בסוציולוגיה ובאנתרופולוגיה. כמה שנים לאחר מכן המשכתי ללימודי תואר שני בלימודי משפט באוניברסיטת בר אילן. בין לבין התקבלתי לעבודה במשרד הביטחון באגף מלמ"ב (ממונה לביטחון במשרד הביטחון) בתפקיד אבטחה פיזית ובהמשך באבטחת מידע. במהלך עבודתי הכרתי את אורן, כיום בעלי, שעבד גם הוא באותו אגף. לאחרונה, במהלך הריוני השני, סיימתי בהצטיינות את לימודי בטכניון בקורס בדיקות תוכנה QA. בתום חופשת הלידה אני מתכננת לעסוק בתחום.

המעבר לקיבוץ היה טבעי עבורי והרגשתי מהר מאוד בבית. גדלתי ביישוב קהילתי, בו כולם מכירים את כולם וכולם משפחה אחת תומכת וחזקה, וכך גם חשתי בקיבוץ. מאז הגעתי לקיבוץ הספקתי להתחתן, ללדת את בתנו הראשונה, גילי, לצאת לשנת חופש ולהתגורר ביקנעם, לחזור לקיבוץ

ארוחה סלן
ואכל בני המשפחה
אהלאת הנכדה איילי
בת לאיתמר ואנה

אזוהר ואדם אלטמן
אנורית וניר קרן-צ'בי
ואכל בני המשפחה
אהלאת הבן-הנכד ארי

אדרי וריז סביר דה-ריבס
אניאלים
לאילנה וראובן טאנל
ואכל בני המשפחה

עית להכיר: ז'אנה איגנטקובה

נשואה לעומרי מזרחי ויש לנו ילד בן שנה שקוראים לו ליאו.
המקצוע שלי הוא מהנדסת סאונד ועבדתי ברוסיה בהפקות סרטים וגם בטלוויזיה.

לא מזמן חזרתי מחופשת לידה והחודש התחלתי לעבוד במשתלה.
נולדתי במוסקבה ב-1987 / אבא שלי עבד בתיאטרון כשחקן וגם בטלוויזיה כעיתונאי ואני הצטרפתי לנסיעות העבודה שלו ברחבי רוסיה ומכאן קיבלתי את חיידיק הטלוויזיה/קולנוע.

אימי עובדת כאחות בבית חולים ושני הורי מתגוררים במוסקבה.
יש לי אחות צעירה המתגוררת בישראל.

למדתי בבית ספר למוזיקה ובהמשך למדתי סאונד באוניברסיטה. תוך כדי לימודי התחלתי לעבוד בקולנוע והייתי חלק מצוותי הפקות של סרטים. אחד הסרטים צולם בישראל, ומכאן התחילה האהבה שלי לארץ ולשפה. מיד לאחר שחזרתי למוסקבה החלטתי שאני רוצה ללמוד עברית והתקבלתי ללימודי עברית באקדמיה על שם הרמב"ם במוסקבה.

הגעתי ליגור ממוסקבה והתאהבתי מיד בנוף הירוק. מההתחלה היתה לי הרגשה שזה המקום בשבילי. לאחר הולדת ליאו הבנתי את כוחה של יגור כחברה, כאשר הגעתי במהלך חופשת הלידה שלי ל"לי ולדך" וישר התחברתי לאמהות נוספות, אשר תומכות אחת בשנייה וזה ריגש אותי מאוד.
אז בשבילי מושג יגורי הוא "לי ולדך".

ספר חדש לאילת סוויצקי

יצא לאור הספר ה-16, "אהבה וכאוס", של אילת סוויצקי

אהבה וכאוס החל כסיפור קצר בהמשכים, שנכתב בתחילת ימי הקורונה עבור קבוצת הפייסבוק "השקט שאחרי הסערה", שבה חברות אלפי הקוראות של אילת סוויצקי. בימים שבהם היינו כולנו סגורים בבתים, חיפשה אילת דרך להפיג מעט את השיגרה ולהעלות חיוך על פניהן של הקוראות, שחיכו לפרקים שפורסמו בכל בוקר בשעה עשר בדיוק. לאור ההצלחה והביקוש נכתבו פרקים חדשים, שלא פורסמו בעבר, הספר הורחב וראה אור בשלמותו במהדורה מודפסת ודיגיטלית.

מועדון חדש לנעורי יגור

אירוע הפתיחה החגיגי עליו חלמנו יאלץ להמתין מפאת אילוצי הזמן הזה.

החבריה עצמם (כמובן) קצת מתגעגעים למועדון הישן, לריחוק שלו ממרכז המשק, שאיפשר להם להרעיש ולשמוח גם בשעות המאוחרות וגם (איך לא?) מקטרים ומחכים לאישור להכניס ספות גם לחלל המרכזי, כדי שיוכל לשמש לפעילות העיקרית של בני ובנות הגיל הזה, בשעות הפנאי, מנוחה עם נייד ביד.

אורנה זוארץ: תודה רבה על ההשקעה הרבה שנעשתה מצד רבים מאוד בדרך לתוצאה מקסימה. ובאופן מיוחד לציין את הרן, אוסנת, בועז, סיוון וצוות הבנין ולנעם, כמובן, שבלעדיהם כל זה לא היה קורה.

מכתב לתושבי השכונה

לדיירי שכונת הטניס שלום רב,
נערי הבלוקונים פותחים במכתב.
אנחנו בשכונתכם התמקמנו,
מקווים שזה משמח אתכם כמו שזה משמח אותנו.
אנחנו יודעים שזה לא המצב הכי אידיאלי,
אבל ננסה לשמור על ווליום נורמלי...
אנחנו מבטיחים להתחשב בכולכם,
כדי לשמור על שעות השינה שלכם!
באמצע שבוע כבר ב-21:00 מבטיחים שנשתוק,
אך בסופ"שים רק ב-23:00 נפסיק לצעוק.
ואם במקרה לא הצלחנו,
ואיתכם משנתכם הערנו -
מוזמנים למדריכנו רועי ולי להתלונן,
ואנחנו מן הסתם נחטוף בראש לאחר מכן...
מקווים מאוד שזו תחילתה של ידידות נפלאה,
כאן ביחד כולנו בשכונה.

אחרי תקופת המתנה וציפייה הושק בעת האחרונה המועדון החדש לבני ובנות יי-י"ב במקום המועדון המיתולוגי בבלוקונים. במועדון הושקעה מחשבה רבה, על מנת ליצור סביבה מותאמת, חדשנית, מזמינה ומתפתחת עבור הנוער.

למתחם שלושה חלקים עיקריים: החלל המרכזי, המשמש גם לאכילה ומצוייד במטבח, חדר הצפייה בטלוויזיה וזולת הספות בחוף. אל הקומה האמצעית הועבר מתחם הפיצות, שנפרד ממקומו במטבח חדה"א, וגם הוא צפוי לחדש את פעילותו בתחילת השנה. בקומה העליונה צפויים להצטרף בהמשך חדרי פעילות קטנים.

המועדון מארח מפגשים ופעילויות כמעט מדי ערב, ולעיתים קרובות מצטרפים גם המדריכים.

הפרויקט כולו מומן חלקית ע"י המועצה. התכנון הכולל של הפרויקט ועיצוב הפנים של חלל המועדון בוצע ע"י הרן ילין וצוות משרדו. אסנת קציר עיצבה את המטבח, פריטי הריהוט וחדרי השירותים היפים. פרט פיקנט: בשיפוץ נחשפו ושומרו לבני סילקט מקוריים, חומר הבנייה העיקרי איתו בנו ביגור בעשורים הראשונים.

על הקירות משוחזרים חלק מצערי הקיר בבלוקונים ז"ל. השחזור נעשה על ידי צילום הצעורים המקוריים והקרנתם על הקיר עד השלמת הצביעה על ידי בני הנוער בעצמם.

בשלב זה המלאכה עדיין מרובה: איכלוס וסידור סופיים, התנעת מתחם הפיצות, פיתוח הגיבון מסביב, ועוד ועוד. כחלק מתהליך הכניסה עמל צוות משותף של נערים, הורים, מדריכים ונציגי הנהלת החינוך על הכנתו של מסמך מוסכם, הכולל את נהלי ההתנהגות במועדון החדש. בנוסף הוכן וחולק מכתב לדיירי השכונה לקראת המעבר מתוך מטרה לפתח יחסי שכנות טובה. עוד מתוכנן בקרוב תהליך סידור של בניית חזון נעורים כולל, עליו עוד נעדכן בהמשך.

מה האתגר העיקרי? איפה לא הצלחנו?
 יש כמה אתגרים: בפן החברתי, לשמור על הבריאות הנפשית והרגשית של החברים. מציאות של סגר וריחוק חברתי לא טובה לאף אחד. לראות שהשיח והמעורבות של חברים לא נפגעים כתוצאה מזה. לשמור על לכידות וחוסן של הקהילה.
 לראות איך מחברים למידע גם את מי שלא שולט בטכנולוגיה.
 בפן הכלכלי, לראות איך יוצאים מחוזקים מהאתגר הזה לקראת 2021.

איך אתה מסכם את השנה השנייה לשינוי, הישגים ואתגרים?

אני חושב שהשנה השנייה לשינוי עברה טוב בסיכויים. אנחנו עדיין לומדים ומסתגלים, בעיקר נדרש לשנות דפוסי חשיבה ולהבין שהשינוי משמעותו הוא לא רק העברת ההכנסות לחבר, אלא גם את מרבית ההוצאות. הורדת המיסים וההתייעלות בקהילה משמעותן העברת עוד הוצאות לחבר, ולאורך זמן הקטנת סיבוסודים. ניצבים לפנינו שני תהליכים מרכזיים שנצטרך ליישם אותם בשנים הקרובות. האחד, שינוי המבנה הארגוני והשני שיוך או קביעת הסדרי דיור קבע. אלה תחומים מורכבים ואני מקווה שנצלה את הדיונים והיישום בקלות.

לאיזה חבר/מוסד היית נותן צל"ש?

יש הרבה חברים ומוסדות ביגור. מקווה שלא אשכח אף אחד, אם כן, אז סליחת מראש. למערכת הבריאות ולגיל הזהב, למערכת החינוך של הגיל הרך והחינוך החברתי, המשמשת עוגן של יציבות ושפיות לילדים ולהורים. לענף המזון, לכלבו ולמרכולית שעמדו בחזית בכל תקופת הסגר וגם היום. הפגינו גמישות ויכולת אלתור מרשימה, כדי לשמור על תפקוד המוסדות. לועדת תרבות על שימור ופיתוח היחד והקהילתיות גם במציאות של סגר או של מגבלות התקהלות. לצוות צח"י שנרתם לאורך כל הדרך.

משהו מרגש או מיוחד שנוצר או קרה ביגור בשנה האחרונה?

אני נפעמתי מרוח ההתנדבות של החברים, לאורך כל התקופה, מעזרה בימי הסגר, דרך ליווי מבודדים וחולים ובכלל בכל תחום שרק נדרשנו לו. כל זה מעיד, בעיניי, על מסורת ארוכה ומושרשת של נתינה, התנדבות ועזרה לזולת. כיף לחיות בחברה כמו שלנו.

איך אתה רואה את המציאות סביבנו, בארץ ובעולם?

לצערי, קשה להיות אופטימיים. הקרעים בחברה הישראלית, השפל המוסרי, ריסוק

מה היו האירועים והמגמות העיקריות ביגור השנה וכיצד הגבנו והתמודדנו?

השנה התחילה כשנה סטנדרטית, רגילה: דיונים על תקציב ומטרות לשנת העבודה, ואיפשהו בתחילת מרץ עם הגעת הקורונה נטרפו כל הקלפים. מאז אנחנו פועלים בשני מישורים: האחד, חברתי- בריאותי-קהילתי והשני כלכלי. ברמה הקהילתית, קודם כל לשמור על בריאות הציבור, על שגרת חיים נורמלית, לייצר ודאות ויציבות, בהתאם למגבלות השונות ולשמור על החוסן של החברים והקהילה. במישור הכלכלי, לוודא שייגור מתנהלת כמו שצריך, שיש מעקב על ההוצאות, להגדיל הכנסות ככל האפשר ולוודא שאין משפחות שנשארות מאחור ברמת ההכנסה החודשית.

איך אתה רואה את המצב הכלכלי והחברתי של יגור היום?

אני חושב, שאם היו חברים שהיו מוטרדים לפני השינוי בנוגע ליכולת שלנו כקהילה, כחברה וכקבוצה בעידן המתחדש, לדאוג לחברים, לשמור על מסגרות חברתיות וקהילתיות מתפקדות בעת משבר ובשגרה, לשמחתי, התבדנו וראינו שייגור חזקה ומתפקדת והיא כאי של יציבות לעומת מה שקורה בארץ. הצלחנו לייצר ודאות, לשמור על קהילה מתפקדת ועל אורח חיים תקין, לאלתר ולדאוג לצורכי החברים גם בימי הסגר הכללי. מהצד הכלכלי הצלחנו לשמור על החברים ועל המשפחות, במינימום פגיעה, אם זה דרך מנגנון רשת הביטחון, אם בתשלומי חליית במקום המדינה ואם בדאגה לעצמאים. כמו כן נעשתה עבודה בצד הכספי והכלכלי להקטין הוצאות לא דחופות ולייצר מספיק מזומנים לקיבוץ כדי לצלוח את התקופה.

מה הישג העיקרי איפה התקדמנו?

אני חושב שהשנה הזו הייתה טבילת אש רצינית לצוות צח"י. ראינו שאפשר לעבוד ולתפקד לאורך זמן, לייצר מנגנוני עבודה וסינכרון של המערכות השונות בקהילה. אני חושב שבכלל בשנה הזו התקדמנו מאוד בהכנת יגור לחירום והרבה בזכות רוחיק ואיל.

שמח שאני חי ביגור, בחברה ובקהילה כמו שיש לנו. מה שאני לוקח משנה זו זה את ההתגייסות של כל החברים והמנהלים, המחפשים בכל מצב איך אפשר לשפר ולעשות יותר למען הקהילה.

**אני מאחל לכולנו שנה טובה,
שנה של הגשמת חלומות ושאיפות,
שנדע לשמור על יגור היפה שיש לנו,
שנשמור על השיח וההקשבה, על החברות והרעות
על הבית.**

מוסדות השמירה על החוק, הקריסה הכלכלית. אני שמח שאנחנו אי של יציבות בכל הטירוף מסביבנו, אני מקווה שנדע לשמור על כך ולעמוד כצוק איתן בכל הסערות שעוד נכונות לנו.

כמה שנים אתה בתפקיד, האם יש מועד סיום? האם אתה עדיין נהנה מהתפקיד? רגע או אירוע שתזכור מהשנה הזאת.

אני בתפקיד כשבע שנים וחצי. מאוד נהנה מהעבודה עם החברים, עם הקשרים שנוצרים בקהילה.

רגע של שקט ותקווה

רבאב סעאבנה היא אשתו של מוסלם סעאבנה, המגיע אלינו כל שנה לקראת הסתיו לצפות בזפת את גגות הבתים הישנים. הם גרים בכפר קרע ומגדלים 5 ילדים (הגדול בן 21, הקטן בן 7).

הציורים שהיא מציירת כרגע יוצגו בתערוכה שאוצר האמן והחוקר פריד אבו שקרה (מייסד הגלריה לאמנות באום-אל-פחם). אבו שקרה המלמד אמנות וציור במכללת אורנים הוא האוצר ומארגן התערוכה, והיא תיפתח בינואר 2021 בגלריה באום-אל-פחם תחת הכותרת "חרושי פנים". בתערוכה יוצגו פורטרטים של אנשים שהחיים הטביעו בתלמי פניהם את מסעותיהם. הציורים בפחם בלבד ועל פי אנשים שהיא פוגשת ותמונות. היא גם משתמשת בטכניקה מיוחדת של פירוק התמונות ל"מרובעים" קטנים כדי להגיע לדיוק מקסימלי. הפינה שבחרה לצייר הבוקר, תחת העץ הצופה למתחם מחסן הבגדים, היא קודם כל הזדמנות להיות בוקר עם בעלה. מוסלם הציעה שתבוא איתו, כי יש ביגור מקומות עם "שקט ואווירה טובה לציור". זה כבר יום שני שאני פה, ובאמת מאוד שקט, ומאוד עושה חשק ורצון לצייר. היו כמה אנשים שניגשו והתעניינו, לא הפריעו בכלל. היו נחמדים. רבאב תופשת את עצמה כאמנית וכמורה. היא בוגרת קורס רישום ב"מכללת אורנים" מלמדת גראפיטי במכללת גבעת חביבה בתוכנית "אתגרים" שבה המדינה מתקצבת פרויקטים לקידום מערכת החינוך הבלתי פורמלי בחברה הערבית.

במה תברכו, את ומוסלם, את השנה החדשה: "שלום ובריאות לכולם".
אמן.

נאָדזאָ בעגלייפּ

שייב חנוכה (עסער וואַלדאָמי)

אימרו אידר אפואאי (אלי)

כרמל איבנה (מליון אור)

כאז שנידער נועה אורין

נריה פאזי (נאפיה און)

נאדזא בגל"ם

ספר דיין (נאלג אאבטלואט)

איימי נויפאד (נאלט אויגאט)

מאלר צירלין (לדו אאופיר)

נגי בלן (מריפ אלמיחי)

ילדפ פראיס (מיכל אנאלט)

נאדו בגטיים

איאן מפרחי (ג'אנה ולמרי)

נלפה אוליאס (לרבה ולי)

לדו ציודן (נלם)

אולר אולכנריו לזין וקן

מור אלמוג (ליאלר וילס)

נאודו בגל"פ

מאיה מרחם (מיטל ואשר)

לבעל רובן (דורו ואימרו)

נריה שימשי (מאיה ויואב)

לחיה כהן (נועה ואבשלום)

רני גאון (שני ואורן)

נאָדאָ בהש"פ

אירי קרדאש (עדי אשטיג)

עמית בארי (רוג אשפר)

איגן און (רוג אפראל)

ראוי כפן (יסמין אחיים)

נאָם שאַסטר (גימור אגמר)

אנוי אמשאג (דנה ואייל)

סיכום תרבות קיץ תש"פ עינב רוזיאו

איך עבר עלינו הקיץ הזה? בהתאם להנחיות.

פתחנו את החופש עם שבוע שיא - סדנאות מיוחדות לגילאים השונים. אירוע מתנפחים שתוכנן בקפידה התבטל. ולמה סדנאות לפי גיל? תקופה הזויה שכזו דרשה מאיתנו לפעול אחרת - בקבוצות קטנות וללא הורים, ולכן הכנו לכם שבוע טעימות מיוחד: סדנת שוקולד / שעת סיפור / טיול עששיות / די"ר מולקולה קפץ לביקור / סדנאות אלכוהול למבוגרים / סדנאות שרפצמיג. כיף גדול היה לראות את הסדנאות מתמלאות ואתכם ואת הילדים משתתפים ונהנים. המשכנו עם הפתעה ממחלקת התרבות של המועצה ובראשה הלך - אירוח אמנים במרפסות ביתנו: בן ארצי אצל אורי זמיר / ליהי לפיד בבית רוזיאו / ושי אביבי במרפסת גרטמן. היו אלה ערבים נעימים וקסומים. תודה למועצה שלנו. את שבוע ההיערכות המתקנו לילדים הרכים שלנו, ואם אי אפשר להגיע לבאלגן - הבאלגן יגיע אלינו. טרקטור גדול ודו-תן אחד - העברנו את הגיימבורי לשבוע ימים לאולם הפרקט הממוזג. נראה שהילדים נהנו הנאה מרובה. בשעות הערב הילדים הגדולים יותר נהנו מסרט על מסך גדול בעיגול ומפופקורן מהמכונה שהתחדשנו בה לאחרונה. תודה רבה לבאלגן על שיתוף הפעולה.

ולצוות האחד והיחיד!!!

אמוץ אשר, יעלי שמש, איריס כרמי, נבו גולדשטיין, יאנה פוליאק גרודמן. תודה רבה לכם קהילת יגור המדהימה! ותיכף מתחילים מחדש.

אנני ודביר בן פני אינשואים
אמיאל ורון שמיר
אליהו כהן
ואכל בני המשפחה

לאחרונה, שלא ברצונו היה מעורב בקמפיין בחירות בפראגוואי.

איך?

כאשר נסע עם חברתו לביקור משפחתי, ביקש להשתתף שם בתערוכת ציורי קיר. נתנו לו משטח על קיר שהיה כבר מצויר בחלקו על ידי אמנים אחרים. הציורים לא עסקו בפוליטיקה וזכו לביקורות טובות של התושבים ותיירים שבאו לבקר במקום. ואז, בוקר אחד התעוררו תושבי העיר וגילו כי באישון ליל נמחקו הציורים ובמקומם נפרשו שלטי פרסומת לבחירות (של תנועת השמאל דווקא). גל של מחאות הציף את רשתות התקשורת המקומית ושיר הוזמן ורואיין באחת מתחנות הרדיו.

שני סיפורים אלה מאפיינים את האופי המיוחד של היצירה ברחובות ומסבירים את התשוקה וההנאה של מי שבוחר לצייר על מבנים וברחובות עם או בלי רשות. כיוון שעבודתו מעידה לא רק על כשרונו ויכולתו המקצועית, אלא גם על עומק מעורבותו הרגשית, ועל החברתית ועל קהל היעד שלו. בתוך הסמטוכה הפוליטית והשיגרה של חיי היומיום משגר צייר הרחוב את מסריו ודעותיו. לעיתים מכחולו חד ושנון, לעיתים גס ובוטה ולעיתים רך ואינטימי. זה מה שמושך את הקהל וגם את השלטונות, וזה מה שיפה בו ומעניין. כמו כל אמנות היא מבטאת את האמת הפנימית של האמן, בשפה הקרובה לליבו. התשוקה הזאת ליצור וההתחכחות עם החוק והרשויות מפרה את דמיונו ואת מכחולו, וגם עוזרת לו ליצור מגע בלתי אמצעי עם קהלים שונים בחברה, שלא מגיעים בדרך כלל למוזיאונים או לגלריות לאמנות.

על החלטתו לצייר גרפיטי הוא מספר: "גרת'י בברצלונה שש שנים ושם התאהבתי בגרפיטי שראיתי. יש שם שטחים מלאים בגרפיטי. אהבתי לראות את ציירי הרחוב מקשטים את הקירות. זה משך אותי מאוד. יש מן הרגשת שחרור כשאתה עובד על שטחים גדולים. עשיתי שם ציורים קטנים בהתחלה. הפרסום בא מפה לאוזן, דרך חברים בפייסבוק וגם דרך השתתפות בתערוכות, זה פתח בפניי הזדמנויות. לדוגמה, באחד הימים בהם חגגו התל-אביבים לילה לבן ו"הפשירו" שטחים לציורי קיר. קיבלתי לינק מאחד מחבריי. למרות שבאותו אירוע לא השתתפתי, זה פתח לי הזדמנות להצטרף לחבורת ציירי רחוב.

שיחה עם שיר למדן – צייר גרפיטי המצייר גם על בדי קנבס רוחלה סגל

"זה כף לצייר כשיש משטחים גדולים", אומר שיר למדן, בנם האמצעי של מרים ומודי למדן. "הספריי מאפשר בקלות לכסות שטחים גדולים על קירות חשופים. זה לא ישיבה במקום, כמו שמציירים על בד וצבעי שמן. זה בחוץ עם תנועה של כל הגוף", הוא מסביר בהתרגשות.

"גרפיטי, בהגדרתו, מסביר שיר, "זה ציור מחאה, לא לגאלי. מציירים בלילה ונזהרים לא להיתפס. אני כיום מבקש רשות לצייר". פעם אחת שלא קיבל אישור, נתפס לאור היום. הסיפור הזה פורסם לפני שנתיים בעיתונות תחת הכותרות: "האמן שיר למדן ריסס בסוף השבוע ציור גרפיטי של ביבי ושרה בדרך אל הים כשהם לבושים בהתאם". המשטרה תפסה אותו על חם. הוא נלקח לחקירה והורחק מהעיר לשבועיים. לאחר שלושה ימים בוטלה ההרחקה. "סתומת פיות או עונש לגיטימי על ונדליזם?" שואל העיתונאי נועם כהן. והתשובה של שיר: תלוי את מי אתה שואל. "כשאמרת לפקחים שאני מצייר רק כדי לגרום לאנשים לחייך, אחד מהם אמר 'עדיף שהיית מצייר מיקי מאוס' ומוסיף בחיך אירוני "בציור הזה ספציפית ציירתי את ביבי ושרה הולכים להם יד ביד בלבוש היפי. זה היה נראה לי מעניין, כי אנחנו לא רגילים או לא מצפים לראות אותם ככה. כל חבריי, גם הוותיקים יותר ממני בז'אנר, נדהמו לשמוע שנצטרתי ונלקחתי לחקירה. בדרך כלל אם תופסים נותנים קנס ומשחררים. ואם אתה נתפס בשכונת פלורנטין גם על הקנס מוותרים לך. מה שהסגיר אותי היו השבלונות והספריי שהונחו על הרצפה. כשעצרו אותי, הם אמרו, מה שאתה עושה זו עבירה. אמרתי להם שזה לא נראה לי כמו פשע. הרבה אנשים עברו באיזור ואמרו שזה מגניב. גרפיטי לא באישור זו כמובן עבירה על החוק", הוא מסביר, "במקרה שלי ברור שגם התוכן תרם לכל זה להראות פחות תמים. אם הייתי מצייר מיקי מאוס, סביר להניח שאפילו לא היו חוקרים אותי". אגב, בחקירה השוטרים לא היו קשוחים איתו. אחד מהם אפילו אמר לו "רואים שאתה אמן".

חבורות ציירי רחוב?

לי. הסיורים שהיו בשכונות וברבעים שיהודים חיו שם בעבר והותירו את חותמם, בסמטאות גירונה, אפילו מול הקתדרלה (בלבנים שבמבנה אפשר לראות שהשתמשו בלוחות ממצבות עם כתובות בעברית). גם ברובע הגותי של ברצלונה אפשר למצוא רחובות שיש בהם עדות דוממת לחיים יהודיים. אין ספק שהשהות בברצלונה עשתה לי משהו כיהודי וכישראלי. לפני זה ראיתי עצמי הרבה יותר קוסמופוליטי".

לגרפיטי ביגור הוא הגיע דרך תלמה זלינגר, שהזמינה אצלו ציור. לאחר שהחליטו על הנושא והסכימו על כל הפרטים, צייר על קיר הבית זוג תוכים צבעוני ויפה. בהמשך, התארגנה קבוצת רוכבי האופניים והחליטו לתת לדבילה ישורון מתנה ליום הולדתו, ציור של רוכב אופני שטח, על קיר המקלט, הצופה לביתו. "מה ההבדל בין אופני שטח לאופניים רגילים?" שאל שיר. הסבירו לו וגם הסכימו על הפרטים ונתנו מתנה בהחלט מקורית, שגררה בעקבותיה הזמנות לציורים נוספים בשכונת הכביש. מאידך נפתחויכוח על נהלים ועקרונות. כן, גם בעידן השינוי, והיוזמה הפרטית יש ויכוחים ומחלוקות. על כך בהזדמנות אחרת.

"כן, וזה בהחלט דבר שתורם לי. זו חבורה עם אהבה לנושא ועניין משותף. הולכים לצייר ביחד, לפעמים גם מארגנים תערוכות משותפות, יש אינפורמציה על מקומות חדשים, סיפורים מהשטח ובכלל. אמנם בוואטסאפ יש הרבה חפירות וחירוטטים, אבל זה כדאי".

שיר חי ונושם את האמנות. הוא אוהב את עבודתו ובונה את חייו סביבה. רואים שזה בדי. אן. איי שלו. "כבר מגיל קטן ידעתי שאעסוק באמנות", הוא אומר, "זה מתאים לי. זה החלום שלי ואת זה אני רוצה לממש. את שואלת אם אפשר להתפרנס מאמנות? על זה אני נאבק יומיום. יש תקופות טובות ויש פחות", הוא מסביר את קיומו המתמיד של המתח בין התשוקה לצייר והצורך לחיות מאמנות. הוא מצייר בצבעי שמן על בד וגם על קירות. בין לבין הוא מדריך בגרפיטי וחבר בקולקטיב של אמני רחוב. דרכם של מתחילים אף פעם לא קלה, בעיקר כשאנשים ממעטים לצאת מהבית כמו בתקופת המגיפה. כמובן, יש דאגה לפרנסה, אבל הוא לא מוותר ולא מאבד תקווה "ברוך השם, אנשים ממשיכים להזמין ציורים. ואני מציע מגוון רחב של אפשרויות: ציור על קירות, ציורים דיגיטליים, וציורים על בד עם צבעי שמן. היום", הוא מוסיף, "אני קצת יותר אופטימי יש הזמנות ויש פרנסה".

בברצלונה הוא למד אמנות שש שנים. הלימודים היו בספרדית ובעיקר בקטלונית. את השפות רכש דרך החיים בין תושבי ברצלונה. "בהתחלה היה קשה", הוא אומר, "בעיקר כשהמרצים לימדו בשפה הקטלונית. ישבתי בשיעורים וכמעט לא הבנתי מה הם אומרים. שפה זה דבר מאוד מהותי ומשמעותי ביצירת קשר עם אנשים. הכי קשה זה עם ההומור. יש המון בדיחות המבוססות על טיפוינג ועל מינוחים ומושגים של השפה נטו ואני לא הבנתי מה מצחיק אותם. הקושי בהבנת השפה גרם לי להתגעגע הביתה ולעברית וגם אפשרה לי יותר להבין את הקושי של העולים חדשים ומהגרי עבודה בארץ".

לפרנסתו שם הוא עבד כמדריך טיולים לקבוצות מישראל. דרך הטיולים התחבר ליהדות. "פתאום התחברתי לשורשים ולהיסטוריה של יהודי ספרד בכלל וברצלונה בפרט. לפני בואי לשם הייתי חילוני מוצהר. הרגשתי אפילו התנגדות לכל מה שקשור לדת, כי אני לא אוהב שמרנות. אבל המפגש עם הסיפור היהודי בספרד לצורך ההדרכה, והגעגועים לארץ ולעברית, הולידו בתוכי חשיבה חדשה. פתאום זה התחיל לקסום

תגובות חברים על ציורי הקיר

אוסף קטן של תגובות ב"חצר יגור" ובוואטסאפ:

- יישר כוח. מקסים, מאיר עיניים מוסיף הרבה.
- מקסים ונעים. טוב לימי הסגר שיבואו, ובכלל. אשמח להציע קירות נוספים.
- פשוט מקסים ומוסיף לנו! תמשיך הלאה אתה נפלא!
- אין מילים... ממש יצירת אמנות. כל הכבוד לך שיר!
- יפה להפליא! תודה לשיר המוכשר.
- איך גוש בטון של מקלט הופך ע"י ציור למשתלב בנוף סביבו. תודה לשיר למדן.
- כל הכבוד לשיר שמצייר ממש כמו מנגינה. עולה השיר ומתגבר ויוצר נוף אחר.

יצירת קשר עם שיר למדן

אימייל: shirlamdan@gmail.com
Instagram: shir lamdan art
Facebook: shir lamdan art
אתר אינטרנט: shirlamdan.com

1. דו"ח חצי שנתי

הערת העורך: נועם שפיגלר דיבר אחרי נוקי נויפלד, והרחיב בעזרת נתונים ומידע נוסף לטובת התמונה הכוללת והמגמות הרב-שנתיות משנת 2012 ועד 2020. לנוחות הקורא צירפתי את דיווחיו והערותיו לאלה של נוקי

חוצות יגור

נוקי נויפלד: נפגעו מהקורונה בהיקף 600 אלף ש"ח. הפכנו את שטרי ההון להלוואות נושאות ריבית ולכן כל רבעון החברה מעבירה לאחייג 100 אלף ש"ח. אנו מעריכים שהרווח השנתי יהיה בין 800 אלף ש"ח למיליון ש"ח, דומה לתוכנית. אנו נערכים לאיוש שני המתחמים הפנויים בשוכרים חדשים, ועם הפעלת המטרונת אנו מקווים שהמקום יקבל תנופה בשנה הקרובה. אנו משפצים ומשפרים כל הזמן על מנת להפוך את המקום לאטרקטיבי יותר.

נועם שפיגלר: התאגיד יציב. מייצר תזרים חיובי של כ-2.5 מיליון ש"ח בשנה. הפחת השנתי הוא 1.2 מיליון ש"ח. רווח שנתי כ-1.3-1.5 מיליון ש"ח בשנה. עלויות המימון ירדו והם כרגע 120 אלף ש"ח ומשולמות ליגור. אין חוב לבנקים. החוב ליגור עומד על 27 מיליון ש"ח בצורה של הלוואות ושטרי הון. (בתגובה לשאלה) תשלום החוב ליגור ייקח למעלה מ-10 שנים. צריך למלא את המתחם על מנת להגיע למקסימום הכנסות.

אורות יגור

נוקי נויפלד: החברה קונה מחברת חשמל מתח גבוה ומוכרת ללקוחות מתח נמוך. לא אמור להיות מקור רווח. אני מעריך שנגמור את השנה בצורה מאוזנת. פעילות חשובה, שיחד עם פעילות "סולרית" יגור, אמורה להכניס כ-250 אלף ש"ח בשנה הקרובה ואף יותר בשנים הבאות. הפעילות תגדל ותתרחב.

באלגן

נוקי נויפלד: "נחנתכו" 87% מההכנסות. המקום נסגר ב-10.3.2020 ולא יפתח כבר השנה. לא ברור מה יהיה בשנה הבאה. מקווים לפתוח אחרי פברואר. קיבלנו 200 אלף ש"ח פיצויים מהמדינה, לעומת 3 מיליון ש"ח הפסד הכנסות.

נועם שפיגלר: באלגן - החברה התנהלה חיצונית ליגור ורק ב-2017 חזרה להשתמש בשירותי המשרד הכלכלי שלנו. התוצאות לא טובות, 2018-19 נגמרו בהפסד. היה מתוכנן רווח בשנת 2020, אבל הכיוון התהפך לחלוטין בגלל הקורונה. אני מעריך שיהיה הפסד של כ-2 מיליון ש"ח. החברה העבירה בשנת 2017 630 אלף ש"ח שכר דירה ליגור, ועבור משק החי - 60 אלף ש"ח. בשנים 2018/19 העבירה 830 אלף ש"ח שכר דירה ליגור, בתוספת משק החי, כמו בשנה שלפניה.

בשנת 2018 שילמה יגור כ-3.2 מיליון ש"ח היוון קרקע לבאלגן. סה"כ הלוואות באלגן-ספייס 2.8 מיליון ש"ח. הן לא נפרעות. החברה, לתפיסתי, מתנהגת בצורה לא טובה ותגיע השנה ליתרה שלילית של כ-5 מיליון ש"ח. סדרה של השקעות לא מוצלחות בעשר השנים האחרונות, האחרונה בגרייט שייפ (ספייס), גררו הפסדים ותזרים מאוד שלילי. כל שנה באלגן הזרים לספייס מעל מיליון ש"ח לכיסוי הגרעון - מה שהביא גם את באלגן לפשיטת רגל התלויה בתמיכה של יגור. נדרשת בדיקה רצינית. החברה לא יכולה להמשיך בצורה הזאת. (בתגובה לשאלה) באפריל הפסקנו לגבות שכר דירה מהחברה לשנת 2020. המקום סגור יגור לא רואה ממנו כלום, במקרה הטוב.

נוקי נויפלד: מיד לאחר ראש השנה תתקיים פגישה מסודרת של שני הדירקטוריונים עם "ברית פיקוח", כדי לעשות יישור קו ביחס לנתונים, ולהחליט מה לעשות בטווח הקצר והארך.

נועם שפיגלר: (בתגובה לשאלה) אני מנהל הכספים של באלגן, לא של "גרייט שייפ".

לגין

נוקי נויפלד: היתה לנו תוכנית מאוד שאפתנית ל-2020 של 9 מיליון ש"ח רווח. לגין וטובפלסט מסכמים חצי שנה במינוס. לא נגיע למה שתיכננו. כל ירידה בהכנסות בלגין פוגעת דרמטית בהכנסות אחייג ש-70% מהכנסותיה אמורות להגיע משם.

נועם שפיגלר: העברות דיבידנד בין שנת 2013 ל-2018 - 1.5 מיליון ש"ח בשנה. בשנת 2019 העברה של 3 מיליון ש"ח. התוכנית לשנת 2020 היא העברה של 3 מיליון ש"ח. משכורות חברי יגור - בשנת 2012 עברו כ-23 מיליון ש"ח. יש מגמת ירידה במספר החברים העובדים בחברה. בשנת 2020 יעברו כ-12.5 מיליון ש"ח - ירידה של 46%. הירידה, כאמור, היא בעיקר במספר החברים שעובדים במפעלים, כיום בסביבות 60 חברים. בקיבוץ השיתופי זה לעבר ליגור, כמובן, כיום זה עובר לחברים והביטוי הוא במיסים. חשוב לראות את המגמה.

לגין מעבירה ליגור שכר דירה של כמיליון ש"ח בשנה ושכר דירקטורים - 360 אלף ש"ח.

נוקי נויפלד (בתגובה לשאלה): הדיבידנד 1.5 מיליון ש"ח, שהועבר בשנים הקודמות מדי שנה, שילם את ההלוואה שיגור לקחה לקניית מניות השותף. מבחינה זאת זה לא "דיבידנד אמיתי". לגבי העברת 3 מיליון ש"ח ליגור, הסכום הזה הוא ביכולתה של לגין לשלם ולא פוגע בה. בתור נציג הבעלים, בענפים או בפעילויות אחרות של יגור, אני עומד על זכותנו לדרוש חלק מהרווחים, גם אם הם לא גדולים. אין לנו רצון לפגוע בפעילות לגין, אבל במצבה היום היא יכולה להעביר את הסכום הזה. בשנים הקודמות, לדעתי, ואז לא הייתי חבר

ההשקעות הן בגובה הפחת - כ-מיליון ש"ח בשנה על הציוד החקלאי.

חממות חסה

נוקי נויפלד: "חממות חסה", לפני שנתיים מכרו ב-800 אלף ש"ח, השנה יגיע ל-8 מיליון ש"ח. 40% מהמכירות מייצור מקומי, והשאר ממסחר. הכול יוצא לרשתות הגדולות ארוז על ידינו עם המותג שלנו. אמור להשאיר רווח של כ-450 אלף ש"ח. ההרגשה היא שעלינו על המסלול ואנחנו בדרך הנכונה.

נועם שפיגלר: מדובר בענף מתפתח שמקבל זהות לאחר הרבה שנים של חיפוש דרך. לאחר שנים רבות של הפסדים ודריכה במקום בוצעה השקעה גדולה בבניית חממת חסה (שנת 2018). 2018 היתה שנת לימוד שהסתיימה בהפסד של כ-600 אלף ש"ח. ב-2019 היתה התפתחות גדולה של מערך הסחר מול הרשתות וקפיצה במחזורים. שנת 2019 הסתיימה באיזון. המשך פיתוח הסחר בירקות במקביל לגידול עצמי בחממה צפוי להתחיל להביא לרווחיות משמעותית בשנת 2020. לצורך המחשה - מכירות חציון ראשון 2020 יהיו 4.3 מיליון ש"ח מול 2.1 מיליון ש"ח בשנה שעברה. הסחר תופס כיום כ-60% מהפעילות. היתר, כאמור, גידול עצמי בחממה. המטרה היא להגיע לרווחיות של 7%-8 ממחזור המכירות. במחזור של 8 מיליון ש"ח זה כבר משמעותי, והכוונה היא להמשיך ולפתח את הענף. התוכנית לשנת 2020 היא לרווח שנתי של כחצי מיליון ש"ח והתחזית היא בהחלט להשיג תוצאה גבוהה יותר.

לול

נוקי נויפלד: הענף תלוי לגמרי באינטגרציה ומושפע מחוסר היציבות בענף. משלם שכ"ד גבוה ליגור של כ-450 אלף ש"ח בשנה. הלולן שלנו מקבל מדי שנה "לולן מצטיין". השנה זכה במקום הראשון בלולי האינטגרציה וקיבל פרס תוספת 15 אגורות לקילו, שזה הרבה מאוד. כל הכבוד לירון קשת.

נועם שפיגלר: הענף כולו עבר שינוי משמעותי מאוד בישראל. היה מאוד רווחי עד 2014. מאז שנת 2015 מרוויח מעט או במינוס. הרפורמה בענף שחקה את מחיר קילו הבשר ב-50%, 1 ש"ח ל-51 אגורות. התוצאה הסופית תלויה מאוד בחלוקת הרווחים באינטגרציה. בהשוואה לשאר המגדלים באינטגרציה מבוצעת לול עבודה טובה מאוד. כאשר לוקחים בחשבון את שכר הדירה שהענף משלם, התוצאות מניחות את הדעת.

משתלה

נוקי נויפלד: כאן אפשר להגיד ש"הקורונה עשתה לנו רק טוב". עונת מכירות מטורפת בסדרי גודל שאנחנו לא מכירים, צפי לרווח נקי שיעבור לראשונה את מחסום 2 מיליון ש"ח, זאת לאחר שבתוכנית צפינו רווח של 1.5 מיליון ש"ח בלבד! הרבה בזכות כושר ההתארגנות של הצוות, הרכישה בזמן, הטיפול בצמחים והערכות נכונה וטובה לפתיחה מחדש אחרי הסגר. השינויים הפנימיים לכיוון שיפור והרחבת השירות ללקוח מוכיחים את עצמם בגדול. שאפו גדול לצוות שעשה את השינוי נכון. כל הכבוד ותמיד אפשר לשאוף ולכוון ליותר.

דירקטוריון וגם לא עבדתי ביגור, הבעלים לא דרשו את חלקם בצורה ברורה ונחושה מספיק, היום זה משתנה.

יח"ס

נוקי נויפלד: יח"ס מצפים לרווח נקי של 3.5-4 מיליון ש"ח.

הנהלת אחי"ג

נוקי נויפלד: אין הכנסות בהנהלת אחי"ג. בגלל המצב הורדנו את התכנון ואת הפעילות בחצי השנה הראשונה, ולכן הדו"ח מצביע על "רווח", אבל זה מטעה. מבחינת הלוואות, שילמנו את כל ההלוואות לבנקים. יש הלוואה של 4.5 מיליון ש"ח ל"משקי עמק יזרעאל". התחלנו לפני שנה להוריד את היקף ההלוואות ב-2 מיליון ש"ח לשנה. אם נעמוד בתכנון קצב החזרת ההלוואות שלנו, נסיים גם את תשלום ההלוואה ל"משקי עמק יזרעאל" בסוף 2021.

מי יגור

נוקי נויפלד: החברה מוצגת כאן בפעם הראשונה כחברה באחי"ג לאחר שעברה לפני 4 חודשים מ"הקהילה" (ענפים ביגור מחוץ לאחי"ג) לאחי"ג. התוצאות של החברה יפות מאוד. מכירות יוני-יולי היו גבוהות מהתוכנית. המתקן הסולרי במאגר מתפקד יפה, ויכול להיות שנוכל להתקדם בקצב תשלום ההלוואות על הפרויקט הזה.

אחי"ג מצרפי

נוקי נויפלד: התוכנית היתה הכנסות של 13 מיליון ש"ח, לאור המצב בלגין אנו מקווים להגיע ל-7.5 מיליון ש"ח. גם לאחר הפגיעה בהכנסות ההכנסה תהיה יותר ממה שהעבירו התאגידים בעבר. חלק יחזור לתאגידים לפיתוח ולהשקעות, חלק יישאר באחי"ג לכיסוי הלוואות, והשאר יעבור לקהילה.

גד"ש

נוקי נויפלד: לאחר עונה קטסטרופלית בשנה שעברה, כנראה שנוכל להזדקק קצת וליישר את הגב עם רווח נקי של 2.5 מיליון ש"ח. השיפור, בין היתר, הוא תוצאה של מעבר לגידול ירקות (במקום כותנה למשל). אנו מקווים ושואפים להרבה יותר בשנים הבאות.

נועם שפיגלר: בבחינה רב-שנתית רואים שחיקה ברווחיות מרווח של כ-3 מיליון ש"ח בשנים 2012 עד 2015 לחצי מזה, ואפילו פחות, בשנים הבאות. שנת 2019 הסתיימה במינוס של כחצי מיליון ש"ח. נעשה מאמץ להגדיל את ההכנסות ואת הרווחיות ע"י מעבר לגידולים שתרומתם גבוהה משמעותית מהקיימים. התוכנית לשנת 2020 היא, כאמור, לרווח שנתי של כ-2.5 מיליון ש"ח. התחזית שאני מצפה היא לרווח גבוה יותר - של כ-3 מיליון ש"ח. נטיעות האבוקדו מלפני כשנתיים והנטיעות העתידיות צפויות להגדיל משמעותית את הרווחים בשנים הבאות. עד היום רק השקענו בהן כסף רב. התוכנית לרווח הענף צפויה לגדול ולהגיע תוך כמה שנים ל-4-5 מיליון ש"ח. הענף משלם ליגור שכר דירה של 1.1 מיליון ש"ח בשנה.

רפת

נוקי נויפלד: משק החלב נמצא בצומת דרכים. ההשפעה היא בעיקר על רמות המחיר. בתקופה הזו אין אפשרות לעשות חיבורים או כל צעד דרמטי אחר. אני בהחלט מדבר עם גורמים שונים על מגוון אפשרויות בתחום.

נועם שפיגלר: הרווח הממוצע עד 2018 היה כ-1.3 מיליון ש"ח. 2019 היתה שנה גרועה ונגמרה במינוס קטן. התוכנית לשנת 2020 הייתה רווח של כ-400 אלף ש"ח. הציפייה לשנה זו היא לרווח גבוה בהרבה, בסביבות 700 אלף ש"ח. הפחת השנתי ברפת כ-400 אלף ש"ח. הענף לא מעביר שכר דירה ליגור.

בוצעו פעולות משמעותיות להתייעלות ולשיפור הרווחיות - בכוח אדם ובהשקעות. אנו מתכננים לעבור שוב את רף הרווח של מיליון ש"ח כבר בשנה הבאה. בעתיד אפשר להגיע ל-1.3 מיליון ש"ח ואפילו ל-1.5 מיליון ש"ח רווח שנתי.

נדל"ן

נועם שפיגלר: ענף של יגור. הענף מהווה כרבע מהתקציב של יגור. רווח שנתי של 8-9 מיליון ש"ח לשנה. פחת שנתי של כ-2.1 מיליון ש"ח בשנה. בין 2018 לשנת 2019 יש ירידה ברווח בשיעור של כ-700 אלף ש"ח, בין היתר עקב פינוי מבני השכרות בלולים, ועלייה בעלות עבודת חברים. הפגיעה השנה בענף מהקורונה בעיקר אצל השוכרים הגדולים, טופולסקי, כרמלה, וגם אצל מספר שוכרים קטנים שפעילותם נעצרה. סה"כ פגיעה עד כה בשיעור של כ-600 אלף ש"ח.

אבישי שורש (הודעה אישית): להלן, הודעה אישית שלי לאסיפת אחי"ג על פרישתי מדירקטוריון לגין. לא הרגשתי שאני מצליח להכניס לחברה את הדברים שנראים לי בריאים בשבילה.

ביחס ל-3 מיליון ש"ח דיבידנד, צריך היה לחכות עם בדיקת העברה לסוף השנה, כיוון שבחודשים האחרונים בחרה לגין שני מנכ"לים חדשים, אחד לאריות ושני לטובופלסט. חשבתי שצריך לחכות לתוכניות שלהם ל-2021 וכן לראות כיצד מסתיימת השנה ואם נדרשות הוצאות נוספות. מאז שיגור הפכה בעלים ב-2007 החברה העבירה ליגור דיבידנד של 33 מיליון ש"ח, כשהרווח היה חצי מזה. הכסף שעבר לא היה מרווחים. היה לנו ויכוח ב-2007, אם לקנות את המניות או לא. מישהו אמר: "4 מיליון דולר זה המון כסף!" ובאותה שעה שכבו בקופת החברה 60 מיליון ש"ח. החובה שלי כדירקטור היא קודם כל לחברה, ברור, שכחבר יגור אני נהנה מהדיבידנד. אני מוטרד מהדיווח של נועם עוד באסיפה הקודמת, מחוב התאגידים לבנקים בנוסף לחוב שלהם ליגור. אני שמח שיגור המירה את "שטר החוב" של חוצות יגור ל"הלוואות" המוחזרות באופן סדיר, אני מקווה.

הציבור צריך לדעת, שסה"כ "יתרות שליליות" (מושג יגורי) של התאגידים 11 מיליון ש"ח. חוץ מזה יש 12 מיליון ש"ח חוב לבנקים, ועוד 6 מיליון ש"ח הלוואה שלקחנו עבור חוצות יגור, מול חוב של חוצות ליגור של 27 מיליון ש"ח, שאולי יוחזר תוך 10 שנים. אני מאוד מקווה שהתוצאות בלגין בעתיד יהיו

נועם שפיגלר: המשתלה היא ענף בצמיחה והתפתחות. הרווח השנתי הממוצע (בשנים המוצגות) כ-923 אלף ש"ח. שנת 2019 הסתיימה ברווח של כמעט 1.4 מיליון ש"ח, וזו גם הייתה התוכנית לשנת 2020. בפועל, התחזית גבוהה בהרבה. אני מצפה לרווח שנתי של כ-2 מיליון ש"ח ומעלה. ייבוא מוצרים יבשים תופס מקום משמעותי מאוד החל משנת 2020. נפח הייבוא גדל פי 5 (מ-3-5 מכולות בשנה ל-15-20 מכולות בשנה) ומשפיע בצורה ניכרת על השורה התחתונה. המשתלה משלמת שכ"ד ליגור 80 אלף ש"ח ו-380 אלף ש"ח לחוצות יגור.

החורשה

נוקי נויפלד: כל האירועים נדחו. קשה לראות שבספטמבר יהיו אירועים. חלק מהזוגות עברו למקומות קטנים וביטלו את ההזמנות. השקענו הרבה בהכנה ובשיפוץ המקום ולא נרוויח מזה השנה.

נועם שפיגלר: שנת 2020 היא שנה שלא ניתן להסיק ממנה כלום. הענף סגור כל תקופת הקורונה, וברור שלא צפוי שינוי עד סוף העונה של 2020. השנה המוצלחת האחרונה הייתה ב-2015. חלה שחיקה גדולה של כ-25% ברווח שלנו לכיסא וגם ירדו מספר האירועים. 2016 ו-2017 היו מאוזנות, 2018 ו-2019 - הפסדים של כ-109 ו-210 אלף ש"ח בהתאמה. הענף מעביר שכר דירה של 185 אלף ש"ח ליגור. המשמעות היא שההפסד של הענף גבוה משכר הדירה ששולם ליגור. שנת 2020 היא השנה האחרונה להסכם הנוכחי, בו אנו קשורים כבר מספר רב של שנים. הנהלת יח"ס קבעה שבתנאים האלו אין הצדקה להמשך קיום הענף. בוצעו שינויים והתאמות - החלפת הניהול. צריך לבחון בשנה הבאה האם מוצדק המשך הקיום בפורמט הזה.

נגריה

נוקי נויפלד: תכננו ל-150 אלף ש"ח רווח בחציון השני. כרגע לא נראה טוב. אני עדיין אופטימי. האנשים שנשארו בארץ ולא נסעו לחו"ל ירצו אולי לעשות שיפוצים. נחכה ונראה.

נועם שפיגלר: הנגריה די מדשדשת מאז 2012. ב-2018-2019 היו הפסדים די משמעותיים (137 אלף ש"ח ו-209 אלף ש"ח בהתאמה). הנגריה משלמת ליגור 104 אלף ש"ח שכר דירה שנתי. יגור שילמה השנה כ-720 אלף ש"ח עבור "שימוש חורג" למבנה. התוכנית לשנת 2020 עמדה על רווח של 150 אלף ש"ח. הנהלת יח"ס צריכה לדון בעתיד הענף.

סיכום אחי"ג

נוקי נויפלד: לסיכום, למרות הקורונה, אם לא תהיה עוד קטסטרופה, נראה שנה ראשונה שהתאגידים מעלים לאחי"ג סדר גודל 7-8 מיליון ש"ח, חלק מזה כבר עבר ליגור. מדובר בהערכה מאוד זהירה של הכנסה המשאירה לנו מרחב תמרון להשקעות ועשייה בשנה הבאה.

טובות ויאפשרו את הדיבידנד.

ביחס לענפים שדווחו כאן: הרפת, החורשה והנגריה, לא רק שהתוצאות לא טובות, הם גם לא מעסיקים חברים. היום 90% מההכנסות של יגור זה שכן עבודה ופנסיה. אם ענפים לא מעסיקים חברים, אין סיבה שנחזיק אותם בהפסד. לרפת, לדוגמה, מכסת חלב גדולה ועדר ענק, שבמצב של רווח נמוך בכלל לא מצדיקים את ההתעסקות הגדולה מצידנו ובוודאי לא השקעות. כמו שנצטרך לקבל החלטות כבר באוקטובר על באלגן, נצטרך להחליט גם על המקומות האלה.

נוקי נויפלד: (בתגובה לשאלה), אם רוצים לפתוח את נושא השכירויות, אפשר לדבר גם על 40 הדונם שלגין יושבת עליהם, שמעבירה עבורם ליגור שכן דירה של מיליון ש"ח בשנה. אנחנו בוחנים את כל הענפים שאבישי הזכיר. לגבי החורשה, למשל, החלטנו ששנת 2021 תהיה שנת מבחן. שמנו שם מנהל חיצוני ונחכה לתוצאות, ואם צריך, נסגור או שנשכיר. כני"ל - בנגריה. הרפת קצת שונה, אם יהיה הסדר ארצי והרפת תתייעל, היא תוכל להביא רווח סביר. כאן אין מה למהר. ועדיין בודקים אופציות של איחוד עם רפתות אחרות והוצאת הרפת מיגור. לסיכום, למרות החוויות הפחות נעימות, שאנו חווים השנה בעקבות משבר הקורונה והשפעתה על העולם העיסקי, זו תהיה השנה הראשונה שתאגידי יגור יעבירו לאחייג כ-7-8 מיליון ש"ח. מדובר בהערכה מאוד זעירה, אבל אין ספק שאם תצא לפעול, תאפשר לעיסקי יגור וכן לקהילה להמשיך לפתח את העסקים ולהנות מפירותיהם. עדיין, מהזווית שלי, אנחנו מאוד איטיים בעסקים, לא כמו בעולם סביבנו. קשה לנו להתייעל ולהכניס שינויים ושיפורים. אנחנו מזרזים את המנהלים, אבל הקיבעון המחשבתי וההתנהלות של מה שידעים זה מה שעושים, גורמים לאיטיות ולצורך בהמרצה קדימה של העסקים. יש הרגשה שהמנהלים והאחראים לפעילויות העסקיות מנסים להסביר ולשכנע למה אי אפשר, במקום לרוץ, לעשות ולשכנע למה אפשר. העברה של 7.5 מיליון ש"ח שאנו מתכננים שיגיעו לאחייג זה מעט מדי. אם המנהלים שלנו לא יעשו תפנית, נמשיך לשבת בסוף שנה ולהתפעל מדברים פעוטים. הדוגמה הטובה היא בחממות החסה, שאנשים רצו קדימה והסתערו על המטרות הגדולות שהצבנו, וככה צריך להיות גם בעסקים אחרים. נכון שלכל ענף יש את הבעיות שלו, אבל בסך הכול אנחנו בינוניים ואיטיים. לדוגמה, גילינו שיש לנו 700 מטר לבנות

בין "יארד" ו"סמרטשטור". כמה זמן לוקח לתכנן מבנה של 500 מטר (כי צריך מגרשי חניה) ולהוציא לו אישור? אין לנו איפה לארוז את החסה, אין לנו איפה לארוז את הבצל, שיותר משתלם לארוז אותו כאן מאשר למכור לקבלן בשדה. אם נקים בית אריזה הוא ימשש גם את החסה וגם את הירקות האחרים בגד"ש. אי אפשר בשנת 2020 לבנות עסקים כל כך לאט. אנחנו זהירים מדי. צריך לאסוף כסף הרבה ומהר. עוד כמה שנים אולי ייקחו לנו את השטחים החקלאיים, ולא בטוח שנקבל עבורם הרבה. יש אפשרויות והזדמנויות, צריך לנוע מהר וגם לקחת סיכונים. נגמרו הניסים. לא מגיע כסף מ"יתנובה" ומהרכבת ולא ממקומות אחרים. הכסף שיהיה לנו זה מהעסקים ומהפעילויות שלנו.

נועם שפיגלר: אני קצת יותר אופטימי. יש כאן תהליכים של שינוי ובנייה. אולי הם טיפה איטיים, אבל הם קורים. יש שינוי תפישה ומגמה חיובית. אפשר וצריך להיות אופטימיים.

אבישי שורש: לגבי האיטיות שנוקי ציין, יגור לא נולדה אתמול. תמיד הרגשנו אחראים ל-400 בתי אב ותמיד הרגשנו אחראים ומחוייבים. השתנה משהו בחיים. רוב מכריע של ההכנסות באות משכר עבודה ומפנסיה ולא מעסקים. אם רוצים לפעול מהר, למה עוד שנה לשלם למנהל שכיר בחורשה? אותו דבר לגבי המנהלים החדשים בלגין. עדיין צריך להיזהר, כי האחריות גדולה מאוד. צריך לדאוג שיותר חברים יביאו שכר, ולא משנה מאיפה. ההצלחות שלנו במסחר, בחממה למשל, יכולות להתברר עוד כמה שנים כקצרות טווח.

אבשלום שוחר: בעשור 2010-2020 עובר שינוי דרמטי בכל הענפים. אני לא מפחד מהאמירה של נוקי "להתחיל לרוץ". המערכת הכלכלית שלנו נפלה לסטגנציה ולקיפאון. היו שתי גיחות לא מוצלחות בלגין, הכנסת השותף ובלארוס. יכול להיות שאפשר היה לעשות אחרת. אני מפחד שנירדם ושנוותר על מערכות הייצור, שנהיה ישוב קהילתי בלי אמצעי יצור. מרגש לראות את ההתלהבות של נוקי. אם לא נרוץ, נשקע וניסוג לאחור. צריך לעודד את כל מי שמזנק קדימה.

נוקי נויפלד: ניפגש כאן אחרי החגים עם דיווח על ההחלטות שיפלו לגבי באלגן והספייס. ערב טוב ושנה טובה.

כמה מילות תודה

רצינו להודות מעומק ליבנו לכל מי שהיה לצידנו, על ההירתמות הבלתי רגילה שלכם בשבוע הפרידה מאבינו. תודה על כל מה שעשיתם עבורנו, תודה על התמיכה, על הסבלנות ועל יחסכם המיוחד לכל בקשותינו. תודה מיוחדת לסמדר הרופאה, לתמר האחות, למיכל שמיר, לבועז אוחנה, לאביבית טנא, לקרן טנא, לאורי זמיר, לאבירם בירמן, לנבו גולדשטיין, לאלי אגמון, לשולי שלו, לוועדת אבלות, ולאנשי שכונת החר. **משפחת אוסטרובסקי-אזנוקוט** מוקירים ומעריכים

ביום ו', ח' באלול תש"ף, 28.8.2020

**הבאנו לקבורה את חברנו
עמנואל אוסטרובסקי ז"ל
בית יגור אבל עם המשפחה**

לרביה
שנה טובה

ביום חמישי, כ"ח באלול, 17.9.2020
(רגע לפני הסגר)

בשעה 19:00 על רחבת חדר-האוכל

נקבל את השנה החדשה בטקס שיוקרו על מסך גדול

במהלך הטקס נברך עם תפוח בדבש, רימון, תמר ועוד

על הרחבה יהיו פינות יצירה וכיבוד קל

ביום ו' ערב רה"ש ובשבת ב-20:30 יוקרו הטקס בערוץ 900

*זואו נעשה לנו יום חג וקייבז לעצמו
והלוואי שנה נהניג גלחח לנו מאך סוכה אופש*